



## **SKUPINA POSLANK IN POSLANCEV (prvopodpisani Jože Tanko)**

Ljubljana, 20. februar 2018

### **DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE dr. Milan Brglez, predsednik**

#### **ZADEVA: Zahteva za sklic izredne seje Državnega zbora Republike Slovenije**

Spoštovani gospod predsednik,

na podlagi 85. in 107. člena Ustave Republike Slovenije ter 1. odstavka 58. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije skupina podpisanih poslank in poslancev zahteva sklic izredne seje Državnega zbora Republike Slovenije z naslednjo točko dnevnega reda:

**1. Predlog priporočila Vladi Republike Slovenije v zvezi s stanjem v Slovenski vojski in zahteva za mnenje predsednika Republike Slovenije o tem vprašanju.**

#### **I. Razlogi za sklic izredne seje državnega zbora**

Slovenska vojska je že četrto leto zapored na najnižji ravni sposobnosti delovanja, kar je naravnost zaskrbljujoče. Glavni problem, ki sta ga večkrat javno izpostavila tudi ministrica za obrambo, ga. Andreja Katič in načelnik Generalštaba Slovenske vojske, generalmajor dr. Andrej Osterman, je pomanjkanje denarnih sredstev in vedno manjše zanimanje za vojaški poklic.

Tudi iz zveze Nato prihajajo resna opozorila glede Slovenije. Glavni očitki Nata so, da se Slovenija ne drži zavez o financiranju in gradnji zmogljivosti Slovenske vojske. Od leta 2010 do danes je Slovenska vojska izgubila več kot 40 odstotkov finančnih sredstev. Posledice zmanjševanja proračuna so nižja usposobljenost, tehnološki zaostanek, nizka stopnja vzdrževanja, zastarela zaščitna sredstva in vozni park. V Natu je naša struktura zaradi finančne

podhranjenosti najslabša. Za razvoj in modernizacijo opreme namesto 20 odstotkov sredstev dajemo le 0,66 odstotka, kar je najmanj med vsemi državami članicami.

Število pripadnikov Slovenske vojske se zmanjšuje in je že krepko pod spodnjo mejo. S kadrom, ki je trenutno na razpolago, Slovenska vojska ne more izvrševati vseh nalog, ki so ji predpisane z zakonom in mednarodnimi pogodbami. Dotok novih kadrov pa je nizek. Da bi to spremenili, je potrebno biti dovolj konkurenčen na trgu delovne sile, torej z višjo plačo ter tudi vzpostaviti razmere, ki jih država mora zagotoviti, da bi ustvarila pogoje, v katerih profesionalna vojska lahko uspeva. To pomeni, da mora zagotoviti celovite sistemske pogoje, ki omogočajo, da več slovenskih fantov in deklet vstopi v Slovensko vojsko.

**Zaradi zaskrbljujoče problematike v zvezi s stanjem v Slovenski vojski skupina podpisanih poslank in poslancev zahteva, da predsednik Državnega zbora RS v zvezi s predlagano točko dnevnega reda skliče sejo Državnega zbora RS v najkrajšem možnem času.**

## **II. Predlog priporočila Vladi RS za odločanje na seji DZ**

1. Državni zbor RS priporoča Vladi RS, da Slovensko vojsko izvzame iz enotnega plačnega sistema javnega sektorja.
2. Državni zbor RS priporoča Vladi RS, da izvede reformo Slovenske vojske, po kateri bo imela Slovenska vojska poklicno stalno sestavo in hibridno rezervno sestavo, sestavljeno iz prostovoljne pogodbene rezerve in selektivne vojaške obveznosti.
3. Državni zbor RS priporoča Vladi RS, da pripadnicam in pripadnikom Slovenske vojske interventno zviša plače za 30%.

## **III. Predlog zahteve za mnenje predsednika Republike Slovenije**

Državni zbor RS lahko na podlagi 2. odstavka 107. člena Ustave RS lahko od predsednika Republike Slovenije zahteva, da izreče mnenje o posameznem vprašanju.

Predlog zahteve za mnenje predsednika Republike Slovenije:

**Državni zbor RS zahteva na podlagi 107. člena Ustave RS, da predsednik Republike Slovenije v roku 24 ur izreče mnenje o stanju pripravljenosti Slovenske vojske.**

### **Obrazložitev:**

Predsednik države in vrhovni poveljnik slovenskih oboroženih sil, g. Borut Pahor, je 10.3.2017 sprejel ministrico za obrambo Republike Slovenije go. Andrejo Katič in načelnika Generalštaba Slovenske vojske generalmajorja dr.

Andreja Ostermana, ki sta mu predala poročila o pripravljenosti Slovenske vojske za leto 2016.

V izjavi za javnost, ki je sledila, je predsednik Republike Slovenije g. Pahor povedal, da je v poročilu, ki ga je pripravil Generalštab pripravljenost Slovenske vojske za delovanje v miru ocenjena s povprečno oceno zadostno. Poročilo pa ocenjuje pripravljenost Slovenske vojske v krizi ali vojni za nezadostno. Najbolj problematična je popolnjenost enot s kadri in opremo, stanje opreme in njena razpoložljivost ter sposobnost dolgotrajnejšega delovanja. »Zavoljo teh ocen sem dolžan ugotoviti, da Slovenska vojska ostaja na najnižji ravni sposobnosti delovanja,« je takrat povedal predsednik Pahor. Poudaril je še, da so se mednarodne varnostne razmere v zadnjih letih poslabšale in da se soočamo s starimi in novimi vrstami varnostnih tveganj.

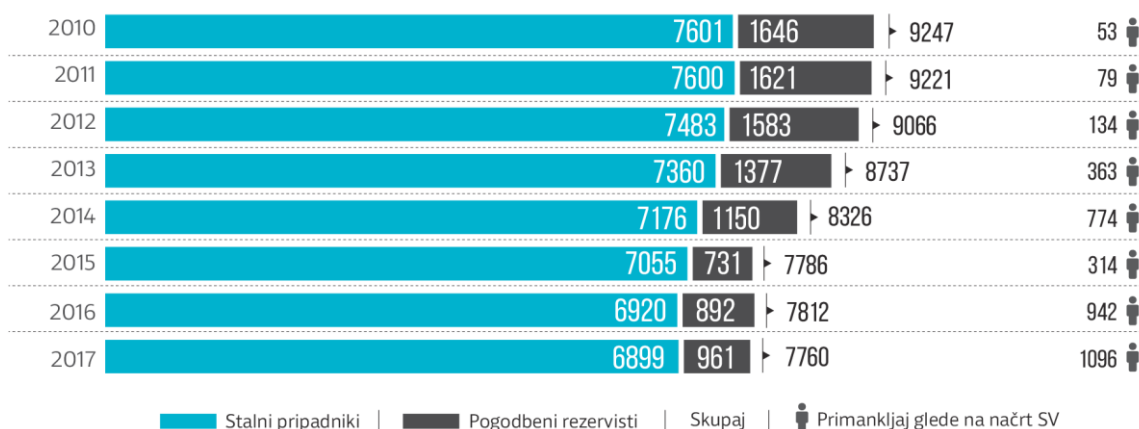
Pahor je tudi povedal, da številke kažejo, da vojaški poklic ni več konkurenčen poklic v slovenskem prostoru.

»Izboljšanje gospodarskega položaja, odpiranje delovnih mest ter boljši pogoji zaposlitve v sorodnih poklicih, bodo imeli dodaten učinek na stanje v vojski. Nizki prejemki, zaposlitev za določen čas, skrb kaj po 45. letu starosti, vpliv poklica na zdravje in družino, so dodatni oteževalni dejavniki. Zato je potrebno vojaški poklic ponovno ovrednotiti, tako glede statusa kot plačila. Le na ta način bomo ohranili tudi bojni značaj Slovenske vojske. Vse to, zavedajoč se tudi velike in izjemno pozitivne vloge Slovenske vojske v vseh primerih naravnih ali drugih nesreč v domovini ali sodelovanju v zavezništvu NATO ter mirovnih misijah po vsem svetu, vse to nas napotuje na bolj odločno preišljanje in ukrepanje glede posodobitve Slovenske vojske in celotnega nacionalnega varnostnega sistema,« je še ob sprejemu poročilo poudaril predsednik Pahor.

Predsednik republike in vrhovni poveljnik obrambnih sil Borut Pahor pa je bil 15. 12. 2017 tudi slavnostni govornik na prireditvi ob obletnici 1. brigade, postroja Teritorialne obrambe 1990 v Kočevski Reki, ko je "Prvič zadišalo po Slovenski vojski". V svojem govoru je izpostavil predvsem nujno potrebno posodobitev Slovenske vojske in celotnega sistema nacionalne varnosti.

Še bolj zaskrbljujoče pa je, da se dejansko število vojakov zmanjšuje iz leta v leto in je že leta 2016 padla pod 7000 pripadnikov. Struktura stalne sestave pripadnikov Slovenske vojske sicer že od leta 2012 ne dosega kadrovskih načrtov, ki sta jih potrdila vlada in državni zbor. Skladno s strateškimi dokumenti bi namreč morala imeti stalna sestava vsaj 7600 pripadnikov.

## Številčno stanje SV glede na kadrovski načrt Vlade RS



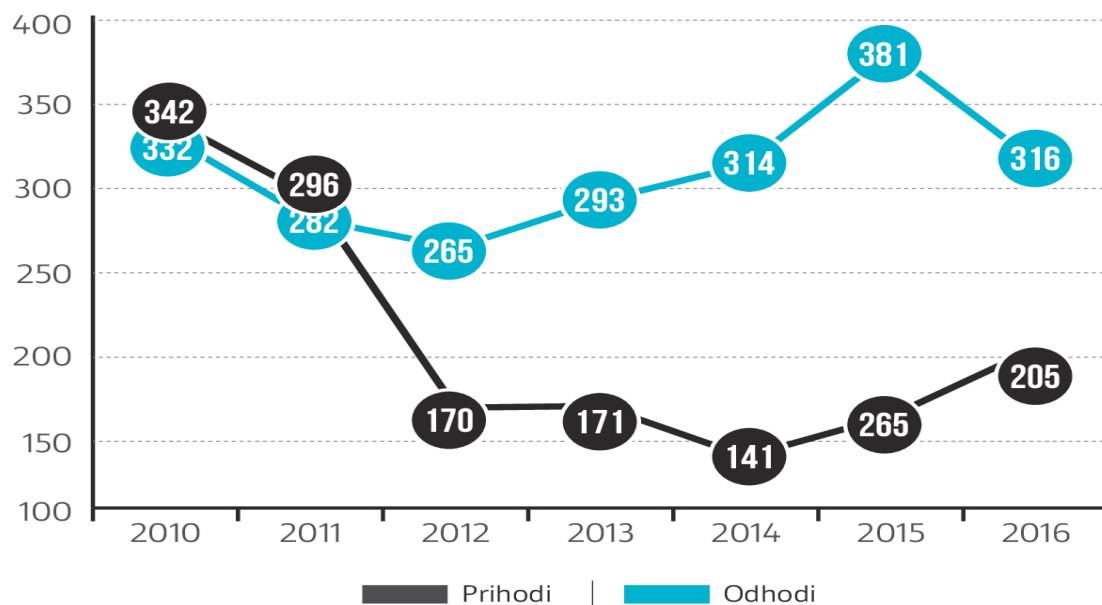
### VEČER

#### Vir: Večer

Nujno potrebno bi bilo ta trend obrniti v drugo smer, a je žal Slovenska vojska kot delodajalec na trgu delovne sile že dlje časa nekonkurenčna. Že podatki o plači veliko povedo: trenutno znaša osnovna bruto plača vojaka 927 evrov, medtem ko je povprečna slovenska bruto plača 1591 evrov. Veliko pove tudi podatek, da je bila plača vojaka v letu 2006 le za evro nižja, kot je danes, saj je znašala 926 evrov. Vendar je bilo to takrat 95 % od povprečne slovenske plače, danes pa je to samo še 55 % slovenske povprečne plače.

Po podatkih za mesec november 2017 šteje Slovenska vojska 6826 pripadnikov, med katerimi je 16 odstotkov častnikov, skoraj 30 odstotkov podčastnikov in 40 odstotkov vojakov. V generalštabu so že večkrat povedali, da stalni sestavi primanjkuje vsaj 700 vojakov (glede na strateške dokumente). Slovenska vojska je tudi najstarejša med profesionalnimi vojskami, saj je povprečna starost približno štirideset let, povprečna starost ostalih profesionalnih vojsk se giblje do trideset let.

## Pregled prihodov v SV odhodov iz nje



**VEČER**

Do 31. marca 2017 je bilo v SV 57 prihodov in 69 odhodov.

Vir: Večer

Na zadnji seji Odbora za obrambo je namestnik načelnika generalštaba, general Alan Geder izpostavil več perečih problemov, ki se tičejo (ne)delovanja Slovenske vojske.

Povedal je, da mora Slovenija za naloge, ki so Slovenski vojski določene po zakonu in po bilateralnih dogovorih ter v zvezi z zavezništvom zagotoviti 8000 profesionalcev in 2000 pogodbenih rezervistov, kar skupaj znaša 10.000 ljudi. »To je minimum od minimuma, s katerim ta vojska lahko preživi, da vse naloge realizira,« je povedal general Geder. Po njegovih podatkih trenutno dela v Slovenski vojski 6700 vojakov, kar pomeni, da v vojski manjka 1300 ljudi. Poudaril je še, da je za rešitev vojske potrebno sprejeti temeljite spremembe, ki se dotikajo plač, beneficij in spremembe zakonodaje.

Do leta 2022 mora Slovenska vojska skladno z lani potrjenimi cilji zmogljivosti sil zveze Nato izgraditi prvo srednjo bataljonsko bojno skupino, ki bo temeljila na novih osemkolesnih oklepnikih, do leta 2025 pa še drugo. A kot je povedal general Geder, tudi danes, ko vojska še nima novih sredstev, vseeno ne morejo popolniti bataljonskih bojnih skupin. Enote Slovenske vojske so tako 60% popolnjene.

### Nepriprava oprema pripadnikov Slovenske vojske

Pod vodenjem ministrstva za obrambo iz kvote ministrov SD je opaziti trend slabšanja skrbi za potrebno opremljenost, ne samo enot Slovenske vojske, temveč tudi in predvsem pripadnikov Slovenske vojske. V javnosti se v zadnjih letih, predvsem pa v času ministrovanja ministrice Katičeve pojavljajo žalostne zgodbe pripadnikov, ki jim Slovenska vojska ne zagotovi primerne obutve ter primernih oblačil. Raztrgane uniforme, ki si jih morajo pripadniki doma sami šivati, ter škornji, ki jim odpadajo podplati in ki jih nato pripadniki nazaj prilepijo

z lepilnim trakom, so alarmanten znak, da očitno ni primerno poskrbljeno za pripadnike Slovenske vojske, ki si morajo nato artikle sami kupovati v trgovinah. Več kot kritične so zadnje novice, da so vojaki zaradi neprimerne obutve dobili ozeblino. To nas postavlja ob bok podhranjenim vojskam, kot so ukrajinska ali kakšna afriška vojska, ne pa ob bok vojskam s katerimi se radi slikamo in primerjamo. V mandatu ministrice Katičeve ni bilo narejeno nič, da bi to ustavili. Nadaljevalo se je sicer popolnjevanje z uniformami ter škornji, vendar pripadniki s tem še zdaleč niso prišli na zeleno vejo. Kvaliteta škornjev je še vedno tako nizka, da se podplati sami odlepijo po nekaj dneh usposabljanja, ter da se uniforma trga na najmanj primernih mestih.

V zadnjih mesecih se je v javnosti pojavil primer, ko so pripadniki v enoti, ki se je pripravljala za napotitev na misijo, množično dobivali garje, ki so bile na dotrajani opremi za nadzor množic. Dotrajana oprema, ki jo uporablja v enem letu pet ali deset ljudi, je seveda neprimerna in povzroča škodo na posameznih pripadnikih Slovenske vojske in tako še dodatno škoduje zdravju, morali in usposobljenosti enote.

Istočasno ko ministrica dviguje sredstva namenjena za delovanje Zveze borcev, se tudi izgovarja, da je finančno stanje pač preslabo za nakup primerne števila in kvalitete uniform in škornjev ter druge opreme, ki bi zagotovili minimalno kvalitetno in kvantitetno popolnjenost Slovenske vojske. Tako ravnanje ministrice kaže na osnovno pomanjkanje razumevanja in poslušanja za potrebe in težave pripadnikov Slovenske vojske. Verjetno pa ni potrebno omenjati, da neprimerno opremljena vojska ne more opravljati svojih nalog v miru in vojni na nivoju, ki se od nje pričakuje.

### **Nesposobnost ustavitve padca morale in dviga apatičnosti pripadnikov Slovenske vojske**

Kot lahko zaznamo v medijih ter izjavah pripadnikov Slovenske vojske, je mogoče opaziti očitno padec morale in dvig apatičnosti v zadnjih treh letih. Spomnimo, pred nekaj meseci je veliko število vojakov iz čete, ki je bila nosilka napotitve na nalogo na Baltik odšla na bolniško pred preverjanjem končnih operativnih zmogljivosti enote. Očitni razlog so bile neurejene plače na bodočem usposabljanju na Baltiku. Manj očitni razlog je mnogo globlji in sporočilen. Pripadniki zelo očitno ne zaupajo nadrejenim in ministrici, da jih skrbi za najboljši interes vojakov pred svojimi očmi. Padec zaupanja v nadrejene je, na podlagi zgodovinskih primerov, alarmanten znak padca bojne morale v enotah in lahko bojno onesposobi še tako dobro opremljeno enoto. Poveljujoči na vseh ravneh morajo imeti občutek, da lahko težave, s katerimi se srečujejo, predstavijo nadrejenim in jih prosijo za pomoč. Absoluten padec zaupanja na vseh ravneh pa se je manifestiral v množičnih bolniških staležih, ko pripadniki niso več videli drugega izhoda, kot da protestirajo na tak način. Zgoraj omenjeni primer je zgolj eden izmed mnogih, ki so se in se še vedno množijo kot gobe po dežju v mandatu te ministrice. Vse podobne težave kot zgoraj omenjena se nato rešujejo v zadnjih trenutkih. Vendar ne zato, ker bi se želelo pomagati vojakom, temveč zato, da bi se pred mediji rešilo javno podobo ministrice in vlade, katero zastopa. Nobenega resnega poskusa, da bi preprečili padec morale in apatičnost med vojaki v Slovenski vojski, ni bil narejenega v zadnjih letih. Množica odhodov iz sistema to samo še dodatno potrjuje.

## **Kadrovanje na podlagi političnih in ne strokovnih kriterijev, ter nesankcioniranje protizakonitih ravnanj pripadnikov Slovenske vojske**

V Slovenski vojski se je v zadnjih letih prav tako podrl sistem napredovanja ter razrast neprimernih ter političnih kadrov. Dobro kadrovske podprte vojske so se sposobne zoperstaviti padcu sredstev namenjenih za obrambo tako, da karizmatični in sposobni poveljniki na vseh ravneh zadržijo raven usposobljenosti in morale pri svojih podrejenih. Zmanjšanje denarja za določeno področje nujno ne pomeni uničenje le-tega. Uničenje področja dokončno potrdi in pospeši neprimerno kadrovanje, ki je vidno tako na taktični, kot na operativni in strateški ravni. Na taktični ravni se opaža nenačrtno in kampanjsko oblikovanje kariernih poti posameznikov, ki so močno odvisne od trenutnih poveljnikov enot, ki pa se menjajo s tako frekvenco, da se vsak načrt podre še preden se začne uveljavljati. Vse skupaj še dodatno zaostri shizofrena politika ministrice glede predpisovanja zahtevanih usposabljanj in šolanj kot pogojev za zasedbo delovnega mesta. Vojska je sistem, v katerem je potrebno delati na dolgi rok ter imeti narejene projekcije za napredovanja in postavitve na dolgi rok. Ministrica ruši ta proces s tem, da samovoljno dodaja ter odvzema pogoje za napredovanja in zasedbo delovnih mest, s čemer povzroča zmedo med pripadniki Slovenske vojske, ki se jim novi pogoji predpisujejo skorajda na mesečni ravni. Sistem ravnanja s kadri pod to ministrico je torej na najnižji ravni do sedaj, kar dokazujejo tudi odhodi častnikov in podčastnikov iz sistema Slovenske vojske, kar se v prejšnjih letih ni dogajalo, oziroma se je dogajalo zgolj poredko. Seveda pa to ni edini problem na področju kadrovanja, tukaj je še mnogo hujši problem, in sicer kadrovanje neprimernih ljudi na ključne položaje Slovenske vojske.

Kot že omenjeno v prejšnjih odstavkih je stopnja usposobljenosti ter bojne morale v veliki meri odvisna od poveljnikov na vseh ravneh poveljevanja. Seveda so pomembni poveljniki na nižjih ravneh, toliko bolj pa poveljniki na višjih, strateških nivojih Slovenske vojske. Na vseh ravneh se opaža proliferacijo političnih, neprimernih, neizkušenih, nekarizmatičnih poveljnikov ter eksodus sposobnih, šolanih in primernih kadrov. S prihodom ministrice Katičeve se je začel eksodus sposobnih kadrov na poveljstva v tujino, dolgoletna šolanja v tujino ter umik »neprimernih« kadrov na različne katedre Centra vojaških šol ter manj vplivne položaje znotraj generalštaba. Iz skritih kotičkov so se začeli vabiti poveljniki, ki za svoje funkcije niso niti primerno šolani, niti usposobljeni, prav tako pa jim primanjkuje izkušenj na vseh ravneh. Najbolj evidentno je to na nivojih brigade, pa tudi više. Poveljnik ene izmed brigad se je izkazal kot katastrofalno slab poveljnik na nivoju bataljona, kjer je razbil kolektiv in ni pokazal nobenih rezultatov, sedaj pa za nagrado poveljuje na nivoju više. Kaj takega ni videti v razvitih vojskah, kjer je poveljevanje bataljonu ultimativni test poveljniških zmogljivosti posameznih poveljnikov. Vojaki, podčastniki in častniki, ki so služili pod takim poveljnikom na njegovi prejšnji funkciji seveda ne morejo tega gledati z naklonjenostjo in si dvigniti morale ter zaupanja v odločitve nadrejenih.

Sedanji poveljnik brigade, ki ga je ministrica »podedovala« od prejšnjega ministra še ni bil na misiji oziroma operaciji v tujini, ne govori angleščine ter ima neprimerne izkušnje. Nazadnje je poveljeval učni enoti v naborništvo, kar ne more biti dlje od vojaške realnosti življenja in dela v enoti v profesionalni vojski, in to se pozna na vodenju in poveljevanju ter stanju v brigadi, ki prednjači z

odhodi iz Slovenske vojske. Slovenska vojska v njega vlaga denar ter čas, da bi ga naučila angleščino, a kot je mogoče zaznati iz medijev, pada test za testom in se ga še na prepotrebno šolanje v tujino ne da poslati. Poleg tega nima izkušenj iz misij v tujini, ki jih ima danes že vsak poveljnik voda z nekaj leti v Slovenski vojski, da ne govorimo o častnikih na nivoju stotnika in majorja ter više. In namesto, da bi ministrica takega poveljnika brigade nemudoma po nastopu funkcije zamenjala, je o tem častniku ministrica celo razmišljala, da bi ga postavila na položaj načelnika generalštaba. Škandalozno? Za nepoznavalca zagotovo, za bližnje opazovalce pa samo manifestacija sistema kadrovanja v Slovenski vojski, ki se je pod to ministrico razmahnilo in doseglo prej neslutene višine ter doseglo vrh z nedavnim kadrovanjem na vrh Poveljstva sil SV.

Pred nekaj meseci je ministrica, kljub drugačnim predlogom načelnika Generalštaba, na položaj poveljnika Poveljstva sil imenovala brigadirja Milka Petka. Karierna pot novega poveljnika Poveljstva sil, torej drugega človeka Slovenske vojske ter operativnega poveljnika le-te, je bila kmalu zatem objavljena v Dnevniku. Vsakemu pripadniku s končanim vojaškim usposabljanjem v Vipavi, je takoj lahko bilo jasno, da je za položaj, na katerega je bil postavljen, absolutno neprimeren. Na najvišji operativni položaj v Slovenski vojski je bil postavljen častnik, katerega večina relevantnih izkušenj izhaja iz JLA, od takrat pa ni več poveljeval na relevantnih poveljniških dolžnostih, torej poveljnika bojnega bataljona ter nato brigade. To je enako hipotetični postavitvi na položaj trenerja nogometne ekipe nekoga, ki v življenju ni igral nogometa, ni bil pomočnik trenerja in ni bil trener mlajših selekcij, temveč je zgolj kosil travo ter pripravljaj slačilnice na prihod nogometašev, kar so vse pomembne vloge za uspeh ekipe, ne prinašajo pa izkušenj, ki jih potrebuje nekdo na najvišjem nivoju. Neupoštevanje predloga načelnika, ki je vseboval častnika, ki je poveljeval 1. brigadi SV ter ima relevantne poveljniške izkušnje in je zasedal primerne dolžnosti, kaže na nesposobnost kadrovanja ministrice ter na to, da se daje prednost ideološkim ter vsem drugim razlogom prej, kot profesionalnim vojaškim razlogom.

Eden izmed bolj v nebo vpijočih primerov neurejenih kadrovskih razmer in slabega kadrovanja in nadzora ministrice je seveda primer Popov, v katerem so v sramotenju slovenske osamosvojitve sodelovali vidni častniki Slovenske vojske, med drugim brigadir Humar, ki je zavrnil možnost prestopa v TO leta 1991, ter podpolkovnik Unger, ki prav tako ni sledil pozivu predsednika države naj prestopi na pravo stran. Brigadir Humar je na lastno pest kršil Zakon o službi v Slovenski vojski, ko se je pod odgovor sodišču, ki ga je prosilo za izvedensko mnenje v primeru Popov podpisal kot brigadir ter odgovarjal organu brez vednosti nadrejenih, kar se je ugotovilo naknadno. Izvedenca, Porš in Unger, ki sta nato podala mnenje, posledica katerega je bil umik obtožnice proti polkovniku Popovu, ki je s tanki uničil Gornjo Radgono, sta nato svojo odločitev še pravičniško zagovarjala v javnosti, češ, midva sva strokovnjaka na tem področju. Ministrica ni sankcionirala nobenega od vpletenih. Še hujše, brigadirja Humara je celo predlagala za povišanje v čin generalmajorja. Častnika, ki se v odločilnih trenutkih Republike Slovenije ni pridružil silam, ki so hrabro dale svoja življenja na razpolago domovini, temveč je, enako kot podpolkovnik Unger, nadaljeval z boji na strani nasprotnika, ki je bombardiral in uničeval slovenska mesta, ter pobijal slovenske vojake ter civiliste.

Postavljanje neprimernih kadrov, neprimerna kadrovska politika, umikanje izkušenih, šolanih ter primernih kadrov, ter nesankcioniranje pripadnikov Slovenske vojske, ki škodijo interesom le-te, ter države Slovenije in kršijo zakonodajo, so v času ministrovanja ministrice Katičeve zbili bojno pripravljenost na dno, ki je primerljivo z dnevom odvzema oziroma predaje orožja Teritorialne obrambe enotam JLA in za katerega mora ministrica odgovarjati s prevzemom politične odgovornosti.

## **Odhodi iz Slovenske vojske**

Eden izmed trenutno najbolj aktualnih dogodkov, ki ima neizmeren vpliv na bojno pripravljenost Slovenske vojske, da opravi svoje z zakonom določene naloge, je porast odhodov iz Slovenske vojske, ki se je v zadnjih dveh letih zgolj pospešil. Ministrica v tem procesu ni naredila ničesar, da bi ustavila nadaljnjo kadrovsko propadanje Slovenske vojske.

V zadnjih dveh letih je opaziti dodaten porast odhodov pripadnikov iz sistema Slovenske vojske. Nezadovoljni pripadniki Slovenske vojske, predvsem vojaki, množično nosijo odpovedi nadrejenim s tako hitrostjo, da jih novo prihajajoči vojaki ne uspejo nadomeščati, kljub temu da se skozi osnovno usposabljanje spuščajo pripadniki, ki so zdravstveno vedno manj primerni. Sistem zapuščajo izkušeni vojaki, ki so razočarani nad razvojem dogodkov v Slovenski vojski, ter so podplačani, slabo opremljeni, ter jim poveljujejo neprimerni poveljniki na vseh ravneh. Kadrovski potencial vojske je eden izmed glavnih multiplikatorjev bojne moči vojske v boju. V razvoj posameznega vojaka je vloženi na desettisoče evrov, ki se jih z odhodom vojaka izgubi. Izkušnje iz misij in usposabljanj, ki jih vojak pridobi v dolgih letih ni mogoče nadomestiti v nekaj mesecih, še najmanj pa s popolnoma neizkušenim vojakom. Kadrovska erozija dodatno niža pripravljenost Slovenske vojske na morebitne vojaške spopade ter izpolnjevanje zakonskih dolžnosti Slovenske vojske.

Vojakom za odpovedi seveda ne gre zameriti, saj je danes v Sloveniji zelo težko preživeti z malce več kot minimalno plačo. Usposabljanje s staro in uničeno opremo pa da vojaku dodatno vedeti, koliko nadrejene skrbi za njega in njegove potrebe. Ministrica očitno pričakuje, da bodo vojaki dali vse od sebe, preživljali tedne in mesece stran od svojih družin ter opravljali težka fizična in mentalna dela za minimalno plačo. Ta trend odhodov se je začel že pred prihodom ministrice, vendar ministrica ni naredila ničesar, da bi ga ustavila. V javnosti daje izjave, da za njene predloge ni posluha na vladi in to uporablja kot opravičilo. Opravičila za kadrovsko uničenje Slovenske vojske ni in ga ne bi smelo biti. V kolikor ministrica meni, da nima posluha na vladi, očitno nima dovolj vpliva, da bi svojemu resorju zagotovila dovolj sredstev. Z odstopom bi dala priložnost nekemu drugemu, bolj sposobnemu in vplivnemu, da bi poskusil popraviti stanje v Slovenski vojski, kamor jo je pahnilo predvsem katastrofalno vodenje tega resorja šest od zadnjih devetih let.

Glede na to, da se problematika stanja v Slovenski vojski stopnjuje in lahko bistveno vpliva na sposobnost zagotavljanja varnosti državljanov, predstavlja to vprašanje, ki je širšega državnega pomena. Zato predlagamo, da se o tem vprašanju izreče tudi predsednik Republike Slovenije.

#### **IV. Predstavnik predlagatelja**

Pri obravnavi predloga priporočila v Državnem zboru Republike Slovenije in pri delu njegovih delovnih teles bo v imenu predlagatelja sodeloval poslanec **Žan Mahnič**.

#### **V. Predlagamo, da se na sejo Državnega zbora povabi:**

- Boruta Pahorja, predsednika Republike Slovenije,
- dr. Mira Cerarja, predsednika Vlade Republike Slovenije,
- Andrejo Katič, ministrico za obrambo,
- generalmajorja dr. Andreja Osterman, načelnika Generalštaba Slovenske vojske.

#### **VI. Gradivo za obravnavo na izredni seji Državnega zbora**

Poleg besedila zahteve skupine poslank in poslancev za sklic izredne seje Državnega zbora ter predlaganega priporočila, kot gradivo za obravnavo na seji prilagamo tudi medijske objave.

### **SKUPINA POSLANK IN POSLANCEV**

#### Priloga:

- podpisi predlagateljev zahteve:

- Jože Tanko
- Anja Bah Žibert
- Franc Breznik
- Nada Brinovšek
- Jelka Godec
- dr. Vinko Gorenak
- mag. Branko Grims
- Eva Irgl
- Janez Janša
- Danijel Krivec
- Suzana Lep Šimenko
- Tomaž Lisec
- mag. Anže Logar
- Žan Mahnič
- Bojan Podkrajšek
- mag. Marko Pogačnik
- Marijan Pojbič
- mag. Andrej Šircelj
- Ljubo Žnidar
- mag. Matej Tonin

- Ljudmila Novak
- Jožef Horvat
- Iva Dimic
- Jernej Vrtovec
- Zvonko Lah